

699
31
1630 12
12

DISPUTATIO JURIDICA
De
JURAMENTO
CALUMNIÆ,

Quam
Auspicante DEO ter Opt. Maximo
&

*Consentiente Magnifico, atque Amplissimo in
celeberrimâ ad Albim Academiâ*

JCtorum Ordine
SUB PRÆSIDIO

Clarissimi & Consultissimi VIRI

DN. CHRISTIANI *Rembergk* /

J. U. D. Juridicæ Facultatis Adessoris, & Judicii
Electoralis Curia Advocati dignissimi &c. Præcepto-
ris ac Promotoris sui omni observantiæ

cultu prosequendi,

Publicæ disquisitioni subjicit

JEREMIAS Walburger / Fribergâ-Misnicus

Electoral. Alumnus.

Ad diem 18. Martij horis

à Septim. matut.

In Acroaterio JCtorum

WITTEBERGÆ,

Typis Hæredum SALOMONIS AUERBACH, Acad. Typogr.

ANNO M DC XXX

DISTRICTIO IUDICA

TURKALIED
CALUMNIA

Asperius

Asperius

Dr. Christianus
Asperius

Asperius

Asperius

Asperius

WITTEBONN
Typis Heroldii SALOMONIS HEROLDII
ANNO MDCXXI

Σὺν τῷ κρυφῷ!

P R O O E M I U M.

Non bonum vivere; sed benè vivere, laudis esse, eleganter nos monet Seneca in Epist. 72. Verùm quomodo vivendum, ut nos benè vixisse dicamur, brevibus, satis tamen nervosis verbis Pomponius historiae juris asylum in l. apud. 20. D. fide dei commiss. libertat. docet, dicens: discendi cupiditas, sola vivendi ratio optima est. Cùm autem superiori disputatione de Juramentis in genere actum fuerit, iusta methodi (a) ratio requirit, ut de singulis speciebus aliquid subjiciatur. Ea enim, quæ ad speciem directa sunt, potissima semper (b) habentur, & in specialibus (c) consistit pondus diei & æstus. Quâ de causâ nos flagrantes hâc cupiditate discendi, earum specierum hâc vice initium facturi sumus, ut & nos secundum mentem Pomponii; benè vixisse, aliquantulum appareat.

(a) Ignoratis enim generalibus, specialia quoque imperfectè cognoscuntur. Philipp. Matthæi, ad pr. D. de Reg. Jur. n. 14. (b) arg. l. in toto jure. 80. D. d. t. Cludius in tr. de condict. in debit. c. 5. n. 15. (c) ut inquit Bald. consil. 218. vers. nunc de forma circ. fin. vol. 3. Knichen de territor. jure. c. 5. n. 95. Esto ergò.

A 2

THESIS

Dividebatur olim juramentum à veteribus in Verum & quali. Verum dicebant, quod fiebat cum obtestatione divina per *a* Deum. Quasi autem, quod per aliam *b* rem quidem, respectu tamen divini numinis jurabant.

(*a*) Cùm enim Ethnici plures Deos haberent, ideò etiam modò per hunc, veluti per Castorem Pollucem, nonnunquam per Herculem, Cererem &c. jurare solebant, de quibus videatur Briffon. *de form. & solennib. P. R. lib. 8. in pr.* Nos verò Christiani, cùm unum Deum ter Optimum Maxim. agnoscamus & colamus: idcirco per eum ejusq; nomen solùm jurare debemus. *Deut. 6. v. 13. 10. v. 21. Jos. 23. v. 7. Matth. 5. v. 37. ibi, κτ & ποιησ.* Anchor. consil. 192, *in auxilium n. 1. Wesemb. in Parat. D. de jurejur. n. 6. vers. postea verò.* (*b*) puta per salutem suam, *l. non erit. 5. in pr. l. qui per salutem. 33. D. d. t. per caput suum; l. ait prator. 3. §. fin. d. t. vel suorum liberorum. l. vel suorum. 4. eod. de quo Briffon. d. loc. Setser. de jurament. lib. 1. c. 3. n. 3. 4. & 5. eleganter Vultejus, lib. unic. disceptat. Scholastic. c. 7. fol. mibi. 64. Quos modos singulos & omnes relinquimus, cùm per solum Deum juremus, uti dictum.*

II.

Illâ relictâ, putamus juramenta in duas *a* species dividenda esse: Alterum, quod de causa controversa; alterum, quod *b* de causa non controversa interponi solet.

(*a*) Cui Duaren. *in comm. D. de jurejur. c. 1. Vultejo. d. lib. unic. disceptat. Scholast. c. 7. Setser, d. loc. n. 5. Treutl. vol. 1. disput. 21.*

h. 4. &

701
l. 4. & *Dd. communi Scholâ.* (b) scilicet de negotio, quod geritur, gestumve est; vel illud confirmando; ut sunt juramenta conventionibus, transactionibus, ut in *l. si quis major. 41. C. de transaction.* apposita, veluti minorum, *auth. Sacramenta. C. si advers. vendit. l. si alterius. 3. C. si minor se major. dixit.* & foeminarum; vel fide personas ad illud astringendo, ut fit in juramento subjectionis à subditis, sive pacis, sive militiæ tempore; & fidelitatis à vasallis ex consuetudine feudali præstando. *Treutl. d. loc. & alii supra allegat.*

III.

De causa controversa solet adhiberi & præstari, vel litis, seu controversiæ decidendæ gratiâ, vel solius religionis injiciendæ a causa; quo pertinet juramentum. *b* calumniæ, testimonii, & purgationis: nos missis & relictis duabus posterioribus aliis subsequenter, impræsentiarum de priori acturi sumus. Faxit DEUS, ut benè cedat.

(a) *Donell. in tr. de jurejur. c. 2. in pr. Bocer. disp. 2. ad part. 3. Pandect. Treutl. d. disp. 21. thes. 3. adde Vultejum ad §. item si quis postulante. u. n. 8. Inst. de action.* (b) *Donell. d. loc.* adjicit & illud, quod iudicio sistendi causâ à reo in jus vocato olim interdum exigebatur. *arg. rubr. D. qui satisfac. cogant.*

IV.

Juramentum itaque calumniæ, a germanicè *Eydt vorgesehrte* / *b* est assertio religiosa, quâ litigantes astruunt, se non calu-

A 3

mni-

nniandi animo, sed juris, causæq; suæ bonitate fretos agere vel excipere.

(a) Cùm definitio amussis sit proprietatis, & totius exactæ ac methodicæ disputationis certum fundamentum. *Everhard. à Middelb. in Topic. legal. loc. à definit. n.4. nec non ejus rei, quam definire volumus, propria, brevis, & circumscripta quædam explicatio. Idem eod. n.4. & Eloquentiæ Parens lib.1. Offic. admoneat, disputationem semper à definitione proficisci oportere, ut statim intelligatur, quid sit id, de quo disputetur; meritò vestigiis hujus insistentes à definitione auspicamur. Duplex autem definitio hîc deprehenditur: Nominis scilicet, & Rei. Cùm verò in omni disciplina, maximè verò in jure nostro l.1. D. de f. & f. l.1. §.1. D. de pactis. l.2. D. de except. l. institor. 3. D. de institor. action. l.1. D. de acquir. vel amittend. possess. l.1. D. de furt. l. mutuum 2. §. appellata. D. de reb. credit. potior quidem rerum, prior tamen verborum cognitio habeatur. *Oldendorp. clas. 4. action. 24. fol. mibi. 555.* licet nominum, seu notarionum magna cura non sit habenda, ex mente *Averrois 1. Physic. comment. 1.* sed potius accurati esse debeamus, de rebus seriis, non de inani- bus; de rerum natura, non de nominibus. *Picolom. in introd. ad scient. c.1.* Attamen cùm sint cognitionis instrumenta, teste *Sca- ligero, causa, signum, & nota notionum, quarum intellectus nos in ipsius rei cognitionem quodammodò provehit, authore Celso in l. Labeo. 7. §.2. D. de suppellect. legat. haut itaq; absolum erit, si quid de ea præmittatur.**

Vocabulum ergò calumniæ deducitur à Dd. à calvo cal- vire, quod decipere significat, & frustrari, tractâ à calvis meta- phorâ, qui eos frustrantur, à quibus per capillos præhendi vi- dentur. *Alciat. ad l. si calvitur. 233. D. de V. S. n.2. Brechter. in compendio processus judic. c.10. circ. prin. Setser. in tr. de juram. lib. 3. c.1 n.2.* vel à calvis militibus, qui omnibus derisui esse solebant, ut mavult *Oldendorpius clas. 1. action. 10. fol. mibi 95.* Hisce neglectis originaliter deduci ab Hebræo קלמ calam, h. e. ca- lumniosè tractatus, ignominia affectus est, tradit *Becmann.*

in

702
in tr. de origin. latin. ling. fol. mibi. 167. cui adstipulatur Alstedius
Encyclopaedia lib. 21. in lexic. hebr. ling. lit. 2.

Deinde ad praeliminaria quoque pertinet, scire calumniae
vocem variè à variis sumi. Ciceroni est omnis versutia, & ma-
litia. lib. 2. de Republ. § 1. Offic. malitiosa juris interpretatio, &
fraudes, quib. litigatores in judiciis utuntur. Eidem d. lib. 1. Quo
sensu etiam verbum in l. pen. D. ad exhibend. ibi, jus civile non
oportere calumniari, reperitur. Nonius nominat mendacium
& malitiosam infamationem. Cujus etiam opinionis est Mar-
cianus in l. accusatorum. §. calumniari. D. ad SC. Turpill. Nonnun-
quam pro accusatione accipitur, ut videre est in l. sancimus. 22. C.
de poen. §. ibid. gl. lit. Z.

Hisce missis sciendum hoc in loco calumniam esse, cum
quis ex certa scientia & dolo injustè agit, aut excipit, teste Azo-
ne in summ. C. b. t. & sic quoque usurpatur in l. 1. §. per calumniam.
D. si mul. ventr. nomin. in possess. eat. §. l. 2. in pr. C. b. t. Hostiens. in
summ. b. t. n. 1. Setser. lib. 3. c. 1. n. 3. & seq. Dicitur autem juramen-
tum calumniae, vitandae scilicet, vel propter calumniam vitan-
dam; non verò committendam, uti talis modus loquendi haec
infrequens est, & ejus exemplum in sacris etiam reperitur i. Co-
rinth. 7. v. 12. unusquisque propter fornicationem h. e. evitan-
dam, habeat uxorem. Joann. de Arnol. in sua pract. judic. n. 20.
Marant. Socin. in rubr. C. b. t. Sebast. Brand. in exposit. juris civil. b. t.
(b) Sapientissimos enim & prudentissimos Legumlatores
quovis tempore temerarios litigatores severè cohercuisse, Athe-
nensium ostendit ἡ ἀγνατοβολή & decimaria cautio, quam
apud Romanos usitaram fuisse legimus. §. 1. Inst. de poen. temer.
litigant. ubi Dd. & Hottom. in comment. verb. juris. verb. calumniae
Cicer. in Orat. pro S. Roscio Amerin. Wesemb. in Parat. C. b. t. n. 5. cui
successisse videtur juramentum calumniae, ut ejus timore liti-
gantium audacia compesceretur pr. §. 1. §. hoc autem. Inst. d. t.
l. 1. l. 2. §. quod observari. 2. C. b. t. & ut quisque sincero animo & ob-
tinendi fiducia ad judicium accederet. Setser. d. tr. lib. 3. c. 2. n. 9.
calumniosae lites ommitterentur, Parres probationibus exonera-
rentur, veritas causae manifestaretur. Brecht. in compend. process.
d. c. 10.

d.c.10. fol. mihi. 86. per Novel. 49. c. quia igitur. 3. Quamvis pro hoc dolor quotidiè nostrâ hâc ætate magis ob calumniam committendam, quàm vitandam jurent litigantes, Alberic. Marant. Socin. in rubr. C. b. t. n. 1. Specul. eod. tit. §. 1. n. 8. cum tanta fallacitate & levitate hoc juramentum passim tam à Partibus, quàm eorum Procuratoribus præstetur, ut planè in contemptum abierit jurandi religio. Socin. in c. caterum. n. 8. b. t. Gail. lib. 1. observ. 85. n. 4. Quod etiam Bald. annotavit in l. si post perfectum. n. 1. C. de evict. dicens: juramentum calumniæ hodie ne obulo quidem æstimari, quia facti sumus contemptores Dei, & religionis l. que sub conditione. 8. D. de condit. instit. Marant. in Specul. aur. judic. p. 6. b. t. n. 11. graviter Wesemb. in Parat. C. b. t. n. 5.

V.

Ubi obiter quæri solet, cui juri, an divino, vel gentium, an civili hoc juramentum sit ascribendum? quâ in parte illorum placet sententia, qui illud quâ formam juri civili adscribunt.

Obrecht. de jurament. calumn. c. 3. per tot. præcipuè n. 12. Sether. lib. 3. c. 2. n. 2. Quamvis enim negari nequeat, hujus juramenti usum apud alias gentes quoq; fuisse: tamen primùm civili quâdam ratione in Rempub. Roman.; deinde speciali lege Justiniani in d. l. 1. & 2. C. b. t. invecum & certâ solennitate donatum est, arg. eorum, quæ tradit Gædd. in tr. de contrab. & committ. stipul. c. 2. n. 21.

VI.

Duplex autem est juramentum calumniæ: Generale & Speciale a Illud dicitur quo juratur in initio b litis, nihil in toto negotio calumniæ causâ factitatum iri.

(a) c. 1.

(a) *Cap. 1. in pr. h. t. in 6. Bart. in l. 2. n. 17. C. eod. Treutler. vol. 1. disp. 21. th. 3. lit. C. Beust. in rubr. de jurejur. n. 175. Setser. lib. 3. cap. 1. n. 8. Guiliel. Haneton. tr. judicior. t. de jurament. calun. n. p. 2. pag. 28. quo etiam inclinare videtur R. G. D. tit. 33. von Eydt Malitia: in pr. Wesemb. in Parat. C. h. t. n. 4. Et si enim olim in singulis iudicii actibus speciale exigere solebat. l. 1. C. h. t. l. de die. 8. §. jubetur. 5. D. qui satisdar. cogant: hodie tamen, ne sæpius in una causa præstetur, provisum est. auth. in isto. C. eod. Novell. 49. c. pen. Dd. in c. fin. Extr. eod. Specul. eod. §. nunc dicam. Emeric. à Rosbach. in suo process. civil. tit. 50. n. 3. (b) l. inter coheredes. 44. §. qui familia. 4. D. famil. hercisc. Regulariter fieri debet in litis exordio primo, h. e. in, vel statim post, non verò ante litis contestationem. l. 2. in pr. §. ult. C. h. t. t. Novell. 49. c. 1. Nov. 124. c. 1. §. c. pen. Extr. eod. Gail. 1. obs. 74. n. 12. §. obs. 85. n. 1. Hoc tamen non est de substantia ordinis iudiciarii, cum in quolibet litis articulo (modò antequam fuerit conclusum) ut de calumnia juretur, exigere queat. cap. 1. in pr. eod. in 6. Cammer G. D. p. 3. t. 13. §. desgleichen so der Eydt vor gefehrte Hartm. Hartm. practic. observ. t. 10. Jason. in repetit. l. admonendi. num. 81. §. ibid. Curt. n. 75. D. de jurejur. Wesembec. in Parat. C. hic num. 9. Del-Re hinc, cap. 10. lit. F. Nisi forsitan iudici sederit, illud ex officio, nullo habito respectu temporis, etiam post conclusionem causæ exigere. Marant. in specul. h. t. n. 3. Speckhan. cent. 2. class. 4. q. 26. ad fin. Sigismund. Scaccia tr. de iudiciis. lib. 2. c. 1. n. 21. §. seqq. Cæterum in foro Saxonico juramentum hoc generale locum non invenit, sed tantum speciale (de quo ad calcem hujus exercitii) Lehenrecht / c. 68. in fin. König in suo process. c. 67. n. 2. Schneidw. ad §. 1. Inst. de pæn. temer. litig. Wesemb. d. tit. n. 4. Beust. d. loc. num. 181. Mauser. in process. vers. nunc transeamus. vers. aber nach Sächsischen Recht / R. G. D. d. t. Treutler. d. disput. 21. thes. 3.*

VII.

Præstant autem hoc juramentum a partes ipsæ principales, eorum heredes b, Procura-

B

cura-

curatores *c*, Advocati *d*, nec non tuto-
res *e*, curatores, & alii *f* legitimi admini-
stratores.

(a) *d. l. cum & iudices. 2. §. sed quia in fin. C. b. t. auth. prin-
cipales. eod.* modò legitimam standi personam in iudicio habe-
ant, sive sit actor, §. *item actores. ibid.* Dd. *comm. Inst. d. t. sive
reus. §. ecce. eod. Marant. d. p. 6. t. de contumac. n. 4. Rosbach. d. t.
n. 5. Ludovic. Gilhaussen in arb. judic. c. 5. ram. 8. n. 7. & 8. Ayxer
in historischen Proceß. p. 1. cap. 11. observ. 2. n. 6.* (b) *d. auth.
principales. ubi gl. in verb. migraverit. C. b. t. arg. l. qui bona 13. §. si
quis. 12. D. de damn. infect. Wesemb. consil. 13. n. 31. lib. 1.* Est enim
credulitatis non veritatis; opinionis, non scientiæ; quod he-
redes salvâ conscientia præstare possunt, etiamsi probabilem
ignorantiam factorum defuncti prætereundere possint, *l. qui in al-
terius. 42. D. de Reg. Juris Ayxer d. loc. n. 21. Setser. d. lib. 3. cap. 3. n.
46. Toming. decis. 45. per tot.* Quod & in foro Saxonico practi-
catur, vigore constitutionis Electoris Augusti. *24. p. 1. sive res,
de qua controvertitur, adveniat ipsis jure particulari seu singu-
lari, ut puta donatione, legato; sive universali, ut successione
vel ab intestato, vel ex testamento, bonorum possessione, arro-
gatione. Wesemb. in Parat. D. de acquirend. rer. dom. n. 10.*

(c) *d. auth. principales.* qui illud in domini (quo casu
speciale mandatum requiritur *c. ult. Extr. eod. cap. fin. eod. in 6.
Faber, in l. 1. n. 3. de probat. Gail. d. observ. 83 n. 2. Bursat. consil. 723.
nisi forsitan in mandato hujus juramenti præstandi mentio
fieret, quo in casu alia commissio non exigitur. Rutger. Ruland.
in tr. de commiss. p. 1. lib. 2. cap. 14. n. 8. Scaccia d. c. q. 19. n. 185.
& seq. aded ut ne conjuncta persona sine illo admittatur. Scac-
cia d. loc. q. 21. n. 260. Setser. d. lib. 3. cap. 3. n. 99.) & in propriam
animam præstare tenetur. *c. ult. Extr. h. t. ubi gl. verb. ab ipsis.
Costald. ad l. 2. n. 3. C. eod. gl. in auth. principales. verb. migraverit,
Rota, decis. 1. & 2. h. t. Cammerß. D. p. 1. t. 69.* (Cujus rei ra-
tio reperitur apud Dd. quod procuratores non minus, quàm
principales ipsi calumniari possunt, causam injustam scientes
defen-*

704
defendendo &c. per l. rem non novam. 12. §. patroni autem. C. de
judic. Bart. in l. non solum. n. 5. D. de procurat.) l. qui bona. 13. §. si
alieno. 13. D. de damn. infect. Bart. d. l. cum & judices 2. §. si au-
tem. 1. c. 3. §. fin. Extr. b. t. Beust. ad rubr. de jurejur. n. 184. Gail. 1.
observ. 83. num. 1. observ. 88. num. 20. Ayres d. loc. num. 7. 8. & 14.
Gilhaussen d. loc. n. 17. In Camera tamen Imperiali, si nolae-
rit procurator hoc jurare juramentum in animam propriam,
& exonerationem petierit, citatio decernitur ad videndum se
exonerari. Prajud. Cameral. §. juramentum calumniae vers. si pro-
curator. Unde & ipsae Universitates, Civitates, Corpora, Col-
legia, cum jurare per se non possint, siquidem neque intelle-
ctum, neque animam habeant, arg. c. gravem. Extr. de sentent.
excommun. c. sicut vir. & ibi gl. 7. q. 1. delatum juramentum per
Senatores & eos, qui negotium optimè cognitum habent, prae-
stant, l. municipibus. 97. D. de condit. & demonstr. l. 2. §. 5. C. b. t. c.
4. Extr. b. t. Novell. constit. Elect. Augusti. 13. p. 1. ubi D. Moller. n. 2.
Beust. ad d. rubr. n. 71. Coler. p. 1. decis. 115. n. 13. Rauchbar. p. 1. q. 8.
n. 13. Scaccia q. 17. n. 48. & seqq. Rutger. Ruland. in not. ad process.
Johann. Ferrar. lib. 2. cap. 2. ad §. proinde. fol. 89. lib. 3. cap. 3.
num. 44. Setf. lib. 3. c. 3. n. 44.

(d) Et quidem utriusq; partis. §. utriusq; Inst. de peen. te-
mer. litig. l. cum & judices. 2. in fin. pr. & §. sed quia veremur. in fin.
C. b. t. d. l. rem non novam. §. patroni a. C. de judic. idq; tanto magis
in Advocatis & procuratoribus ac similibus requiritur, quan-
tò melius calumniari norunt, quàm partes. l. ab Anastasio. 23.
ubi gl. verb. morantur. C. mandat. Wesemb. Parat. C. eod. num. 6;
nisi fuerint ex officio dati, quo casu non sunt cogendi ad hoc
juramentum deponendum, quoad merita causae. Gail. obs.
praet. lib. 1. observ. 88. n. 8. & 9. Rosbach. d. t. num. 6. Gilhaussen d.
ram. 8. n. 15. Hodie tamen multis in locis in initio sui officii se-
mel, non verò in causis singulis jurant. Wesemb. in Parat. d. t.
n. 6. vers. praeterea Ayres d. loc. n. 12. quod etiam expressè in cu-
rialibus judiciis hujus Electoratus sancitum invenitur, (ne for-
sitan religiosiores absterreantur advocacionibus, quas publicè
interest prae aliis huic rei operam dare. d. l. rem non novam. 14. C.

dejudic. l. servum. 33. §. publicè. 2. D. de procurat. & melioribus improbi nullius conscientia succedant d. l. 14. §. 1. Wesembec. in Parat. d. t. num. 6. vers. contra. Berlich. tom. 1. conclus. 21. num. 22.) Oberhofft. G. D. zu Leipzig. von Eyde der Advocaten / Hoff G. D. zu Wittenberg. eod.

(e) *d. l. 2. in pr. auth. principales. C. h. t. & ibi Dd. Specul. h. t. §. 3. in pr. Setser. d. lib. 3. c. 3. n. 103. non etiam eorum pupilli & adulti, nisi melius essent informati, & quidem in praesentia curatoris sui. Cynus in d. l. 2. §. quod observari. n. 6. ubi gl. in verb. scire.* (f) *Uti sunt curator bonorum, Orphanotrophii, Geronotrophii, Oeconomii & alii, de quibus Anton. de Riol. in tr. de jurament. calumn. n. 359. cum plurib. seqq. & latè Scaccia d. loc. n. 194. & seq. Sciendum tamen Jus Saxonicum animadvertens procuratores linguosos, litigiosos, & pauperum delamiatore, non curantes juramenta magis, quam antiqua & ruinosa domus fumum, Camill. Borell. in summa decis. tit. 51. n. 19. & seq. inveniri, & alias personas, procuratorio juramento non ita in conscientia arctari, nec eo satis obligatos se esse censere. Bachov. ad Treutl. vol. 1. diss. 21. th. 4. tit. D. sancivit, ut hoc juramentum nec non reliqua quæq; non per procuratores & alias intermedias personas, licet ad hoc habeant speciale mandatum; sed præcisè per partes, cujuscunq; etiam sint dignitatis, præstentur. per text. Landtr. lib. 1. art. 6. junct. gl. ad text. germ. ibid. lit. D. cum similibus, cui adstipulatur Oberhofft. G. D. zu Leipzig sub. 1. wenn ein auffgelegter &c. ibi, soll dasselbe theil zuvor, in eigener Person den Eyde des gefehrten schwehren / H. G. D. zu Wittenb. eod. tit. fol. mihi 229. ibi den Eyde vor gefehrde auch mit eigener Hand / und nicht durch einen Ahnwallen zuleisten verbunden seyn / Consult. Constit. Saxon. tom. 3. p. 3. q. 80. ejusque præjudicia post Jacob. Schultes in addit. ad Matth. Coler. decis. 115. num. 25. & seq. Zang. in tr. de except. p. 2. cap. 8. num. 38. circa med. Excellentiss. Dn. Georg. Schulk J. U. D. præceptor meus summè colendus in Synopsi Instit. tit. de pæn. temer. litigant. lit. A. in fin. refert. Et hoc in super repetitum & confirmatum in der N. G. D. Anno 1622. edita tit. von Eyden derselben relation &c. §. fin. ibi, es soll*

705
sol auch ein jeder Eyd/er sey für gefehrdt / juramentum delatum,
suppletorium, oder wie er sonst genant werden mag/ von den
Principalen selbst geleistet/ kein Ahnvalt aber/ do er gleich ein Spe-
cial mandat hette/hierinne zugelassen werden.

IIX.

Excipiuntur tamen quidam propter
præsumtionem juris, quam pro se habent;
uti sunt Imperator *a*, Reges, Principes,
quibus aliqui Procuratorem fiscali *b* annu-
merant.

(*a*) Et alii summam & regalem dignitatem obtinentes.
Obrecht h.t. c. 8. n. 13. idq; propter summam eorum dignitatem
& majestatem; sicuti & aliàs qualitas personæ calumniæ præ-
sumptionem excludit. *Decius, conf. 175. n. 5. Alexand. in l. prope-
randum. §. sin autem alterutra. n. 11. & 14. C. de judic. Setser. d. lib. 3.
c. 3. n. 110. Oswald, Hillig. ad Donell. 24. c. 3. lit. m.* (*b*) Cum enim
Cæsaris & Imperii nomine ex generali mandato legis causas
peragat. *l. 1. de offic. Procurat. Cæsar.* meritò ei propter majesta-
tem mandantis parcitur. Sicuti & aliàs calumniari non præsu-
mitur, quem officii necessitas excusat. *l. cum quadam 16. C. de ad-
ministr. tutel. l. si cautiones. 2. C. qui accusar. non poss. Matth. de Afflict.
in c. cum enim. 2. de consuetud. recti feudi. Mynsing. cent. 1. obs. 74. Gail.
lib. 1. obs. 90. n. 1. Ruland. de commiss. Camer. p. 1. lib. 2. c. 14. n. 10. dum-
modò agat in causis fiscalibus, etiamsi pars adversa id exegerit.
Lucanus de fisco ejusq; privilegiis p. 1. pr. n. 79. Gilhaussen d. num. 8. n.
17. Obrecht, h. tr. c. 6. n. 29. & seqq. Graveus. 1. concl. 90. confid. 1. Hil-
lig. d. c. 3. lit. E*

IX.

Non minus excipiuntur parentes *a*, pa-
troni, ne juramentum calumniæ præstent,
sicum filio, vel liberto ipsis lis sit: non

B 3

tamen

tamen *b* contra: Dominus feudi & vassal-
lus. *c*

(a) *l. si patronus. 16. ubi Gothofred. D. de jurejur. l. de die 8. §. pen. D. qui satisfac. cogant. l. qui bone. 13. §. sed si. 14. D. de damn. infest. sive pater, sive mater, cum una omnibus parentibus servanda sit reverentia. l. parentes. 6. D. de injus vocand. sive patroni, sive patronæ, nam & his honor maneat in omnibus illibatus atq; intactus. l. 2. C. qui & advers. quas in integr. Adversatur enim hoc reverentiæ ipsorum, ut hi, quibus ea debetur, in suspicionem, cum aliis parentes plus timeant in filiis, quam in se ipsis. l. isti quidem. 8. in fin. D. quod met. caus. imò magis periclitentur per filios, quam ipsi filii. §. fin. Inst. de noxal. action. calumniæ vocentur. l. honori. 2. l. parens. 5. l. licet. 7. §. ne deferentes 3. D. de obseq. parent. & patron. præstand. Donell. lib. 24. comm. c. 21. & eod. tr. c. 13. n. 1. & 2. Cujac. lib. 9. obs. c. 37. Forst. lib. 1. de interpret. jur. c. 2. n. 15. Obrecht. d. tr. de calumn. jurament. c. 5. n. 21. & seq. & Dd. communit. in l. jusjurandum, ubi Jason. n. 4. Salic. n. 5. Castrenf. n. 2. Fulgos. n. 3. Alexand. n. 3. D. jurejur. Castrenf. in l. quoties. n. 1. & 3. Ayres in Historischen Proceß. p. 1. c. 11. obs. 2. n. 31. Bachov. d. 4. lit. C. Boer. decis. 243. Ulmm. disp. 12. n. 35. Si tamen parentes cum tertio aliquo de bonis adventitiis egerint, non possunt sub prætextu reverentiæ hanc religionem de calumnia juranda effugere, sed in omni ut alii præstare tenentur. l. 2. §. fin. a. 7. C. b. t. Specul. d. tit. §. resta. n. 5. (b) Donellus d. loc. Obrecht. d. c. 6. n. 5. Hackelmann illustr. qq. disp. 13. th. 19. lit. B. Ulmmius d. n. 25. ad fin. Harpprecht. ad §. 1. Inst. de pœn. temer. litigant. n. 54. Cessat enim ratio dispositionis, meritò ergò & ipsa dispositio; & cum conditio personæ & certa causa locū facit beneficio, ubi persona & causa deficit, deficit & beneficiū *l. in omnibus* 69. D. de Reg. Jur. quod hinc accidit. Duar. in prior. comm. de jurejur. c. 4. Ayres d. loc. in fin. Treutl. vol. 1. disp. 21. 4. lit. C. (c) per text. in c. 1. §. in quibus. de consuetud. rect. feud. 2. feud. 33. Cujac. lib. 4. feud. tit. 36. Donell. in tr. de jurejur. c. 13. n. 2. & seq. Sonsbec. de feud. p. 14. n. 35. Borch. tr. de feud. c. 10. n. 39. Mozzius. de natural. feud. n. 129. Rosentb. de feud. c. 12. conol. 49. Vultejus lib. 2. c. 3. n. 6. Wesemb.*

706

Wesemb. de feud. c. 17. n. 11. modò vasallus fidelitatem Domino juraverit. Matth. de afflict. in pralud. constit. Neapol. q. 12. n. 8. Hart. Hartm. lib. 2. pract. obs. t. de feud. consuetud. Rosbach. in suo process. eod. n. 8. aliàs lite inter Dominum & vasallum ortâ, vasallus de calumnia jurabit. gl. in d. c. unic. §. in quibus & ibi Alvarot. Borbold. d. c. n. 40. uti & Dominus. per d. §. in quibus, ubi ratio assignatur, nimirum, quod juris quis in alium statuatur, ut ipse eodem jure utatur necesse sit. l. 1. D. quod quisq. jur. Arist. 5. Ethic. 5. Si verò inter duos vasallos lis fuerit de re aliqua feudali, uterq. secundum jus commune, cùm hic nihil mutatum reperiatur in consuetudinibus feudorum. c. unic. in fin. pr. de feud. cognit. 2. feud. 1. de calumnia jurabit. Vultejus, d. loc. c. 3. n. 8. Harppr. d. loc. n. 57. Obrecht. h. c. c. 7.

X.

Imò qui aliàs ob perfidiam à jurejurando *a* rejiciuntur, ut *b* excommunicati, *c* banniti *d* & similes *e* de calumnia juranda sunt cogendi. Judex tamen de levitate suspectum non facile admittere *f* debet.

(a) Quia semel malus, semper talis præsumitur. c. semel. de Reg. Jur. in 6. c. 4. §. fin. in fin. Extr. de pignor. cum similib. in eodem scilicet genere delicti. Everhard. à Middelb. in topic. leg. loc. à temp. ad temp. n. 1. & 2. Unde qui semel pejeraverit, eum amplius pejeraturum præsumitur. c. non potest. 2. q. 7. gl. in c. parvuli. 22. q. 5. c. per tuas. 32. verb. adulterii. Extr. de Simon. Ayres d. p. 1. c. 7. obs. 7. n. 1. (b) gl. in d. c. parvuli. & ibi Archidiaconus Est enim juramentum hoc oneris. text. in c. cùm in Ecclesiis. Extr. de major. & obedient. & ibi Panorm. & alii gl. in c. cùm inter. de except. & ideo id, quod pœnæ causa inductum est, præmii effectum habere non potest. arg. l. sive hereditaria. 22. D. de negot. gest. l. si quis solidum. 72. D. de hered. instit. Gühaußen in arbit. judic. c. 5. ramus 8. n. 15

n. 15. *Setfer. d. lib. 3. c. 3. n. 52.* (c) *gl. in c. pen. verb. per Procuratorem. vers. sed si. Extr. h. t. Speculat. de juram. calumn. §. restat. n. 15. Gilhaussen d. loc.* (d) *Socin. in cap. pertractand. n. 50. Extr. h. t. Gilhaussen d. loc. per rationem supra hanc thesi lit. B. adductam.* (e) ut hæretici & Judæi, nec hi enim civi Romano litem moventes, aut ipsi litem excipientes à tali juramento relevantur. *Ant. de Re. in tr. de jurament. calumn. c. 15. n. 159. & seqq. Wurmbf. lib. 1. t. 14. de juram. obs. 6. Setfer. d. lib. 3. c. 3. n. 59. & seqq. & alii, quos latè recenset Gilhaussen d. ramus. n. 15. Speculat. h. t. §. restat. per tot.* (f) Imò si sciens pejeraturo imponderet, homicidam vinceret; quia homicida corpus tantùm occidit, ipse autem animam, imò animas; & ejus animam, quem jurare provocavit, & suam, ut dicit *text. 22. q. 5. c. ille qui & seq. arg. 22. q. 1. c. ita ergò. c. clericos. 3. Extr. de cohabit. cleric. & mulier.*

XI.

In quibus autem causis hoc juramentum locum inveniat, quæstionis est? ubi sciendum, regulariter in omnibus causis, a cùm ordinariis, tùm summariis b, præstandum esse.

(a) *l. 1. in pr. l. 2. in pr. C. h. t. Speculat. h. t. §. 2. pr. modò illæ civiles. Speculat. h. t. §. est autem. n. 12. sive ex modicæ. Speculat. h. t. §. 2. n. 10. Panorm. in c. inherentes n. 14. in pr. Marjan. Socin. in c. cùm in causis. n. 5. Extr. h. t. Scaccia q. 18. n. 146. sive magnæ sive compromissoriæ. l. rem non novam. 12. in pr. & §. patroni. in pr. C. de judic. Scaccia. n. 154. sive mixtæ. Socin. in c. literas. n. 6. vers. sexto procedit, & ibi gl. in verb. Spiritualibus, vers. alia mixtæ. Ayrer in process. p. 1. c. 11. obs. 2. n. 19. imò etiam in criminalibus, ut nonnulli autumant; idq; propter generalitatem in l. 1. ibi, sive propter quicquam aliud, in quo necessitas probationis incumbit. C. h. t. c. 1. §. præterea. 3. vers. seu criminalis ibiq; gl. c. literas. 2. & ibi gl. in verb. Spiritualibus. Extr. h. t. Clarus libr. 5. sent. §. fin. q. 13. n. 3. Treutl. vel. 1. disp. 21. d. 4. lit. A.*

707

lit. A. Herman Vultejus, lib. 2. Jurispr. Rom. c. 31. n. 60. Wurmbf. tit. 14. obs. 4. Verior tamen negantium est opinio, cui etiam inhæremus per Novell. Leon. 97. & 107. c. fin. pr. cum sufficiat in hisce inscriptione ad similitudinem supplicii. l. ult. C. de accusat. & inscript. cum similib. Cujac. Novell. 49. in fir. Nec obstat, hodie solennitatem illam in accusando in defuetudinem abiisse; non tamen simul abiit istius effectio: nam etiam nunc absq; inscriptione legis calumniosè accusans ad eandem pœnam se obligat. l. pen. & ult. C. de calumniat. l. ult. C. de accusat. Bald. in d. l. 2. n. 7. Castrens. in d. l. 1. n. 9. C. b. t. remissivè Hippolit. de Marfil. in l. maritus. n. 61. D. de questionib. Wesemb. in Parat. C. b. t. n. 7. Xyver d. obs. 2. n. 27. Obrecht. hic c. 8. n. 19. & c. Dn. Harpprecht. ad tit. Instit. de publ. judic. in pr. n. 12. Sichard. ad l. 1. n. 6. & seqq. C. b. t. Setser. lib. 3. c. 4. n. 9. (b) Clem. sepe. §. citationem de V. s. Harppr. ad t. Inst. de pœn. temer. litigant. §. 1. n. 70. & ad t. de publ. judic. in pr. n. 12. & c. Bart. in l. 2. n. 13. C. b. t. Panorm. in c. inherentes. n. 14. in pr. Extr. de jurament. calumn. licet in sumariis non de necessitate sit litis contestatio, nihilominus juramentum de calumnia post narrationem & responsionem rei, quæ æquipollent contestationi, præstandum est. Secundum Zangerum in tr. de exception p. 1. c. 2. n. 7. Gilhaus. d. ramus. 8. n. 8. Marcell. Cala. tr. de modo articulandi gl. 3. §. 1. in verb. sine figura judicii. n. 81. & c. Setser. d. lib. 3. c. 4. n. 4. & seqq. Scaccia q. 18. n. 141. & c.

XII.

Occasione hujus haut incongruè quaeritur, quid de causis spiritualibus *a* & matrimonialibus *b*, num in illis hæc jurisjurandi species admittenda sit? Affirmatur, maximè si possessorio *c* judicio agatur.

(a) In spiritualibus olim propter rationes à gl. adductas inus tamen firmas in c. 1. §. fin. verb. juramentum b. t. in 6. c. 2.

C

Extr.

Extr. eod. non de calumnia; sed de veritate dicenda, *c. dudum.* 54. ubi gl. verb. de veritate. *Extr. de election.* præstabatur. Postea autem videbatur fortius, (ut gl. dicit in *c. literas. verb. spiritualibus.*) jurandum de calumnia in hujusmodi spiritualibus causis, quàm in civilibus, quia gravius esset periculum, si calumniosè quis litiget. Circa majora enim mala, majus periculum vertitur, & ideò cautiùs agendum. 7. q. 2. c. ult. & 42. *distinet. c. quiescamus.* Deinde etiam crescente malitià hominum factum est, ut simplici assertioni vel negationi vix crederetur. *c. etsi Christus. Extr. de jurejur.* & tandem ut calumniis clericorum, qui frequenter calumniari solent, ut dicitur in *c. §. fin. b. t. in 6.* via præcluderetur, Canonica sanctione inductum, ut simul in his de calumnia & veritate juretur. *d. c. 1. §. fin. Wesemb. in Parat. C. b. t. Ayres d. obs. 2. n. 19.* quod & communi usu approbatur, attestante Gailio 1. *obs. 38. n. 4. Setser. lib. 3. c. 3. n. 12.* Treutl. d. disp. 21. *th. 4. lit. B. Bachov. ibid. fol. 796.* (b) *per d. c. 1. §. fin. Beust. ad l. 3. in. pr. n. 66. D. de jurejur. Harppr. ad §. 1. n. 69. Inst. de pæn. temer. litigant.* Hodie tamen propter periculum perjurii, cum fieri nõ possit, quin una pars litigantium falsò juret, ein Theil muß falsch schwören/ cum duas contradictorias simul & eodem modo veras existere impossibile sit, & juramenta magis præcidenda, quàm amplianda propter perjuriam. *Novell. 82. c. quia verò. 11. Land X. lib. 2. art. 40. gl. in verb. welchen schaden/ Assessores in Confistorio supremo hujus Electoratus non exigunt, sed loco hujus promissionem tantùm à litigantibus de veritate dicenda, cum comminatione pænæ, si aliter res comperta fuerit, poscunt. Beust. in tr. de Sponsalib. c. 25.* (c) *gl. in c. 2. b. t. c. literas. §. præterea. Extr. de restit. Spol. Guid. Pap. decis. 1. Treutl. vol. 1. disp. 21. th. 4. lit. B. Setser. lib. 3. c. 4. n. 13.*

XIII.

Ulterius hocce juramentum in prima instantia præstitum, iterandum esse in judicio appellationis neglectis Placentini & Azonis opinionibus, reor.

Si

Si modò petatur. l. 2. in pr. C. h. t. Novell. 49. §. illud. arg. l. qui bona. 13. §. fin. D. de damn. infect. c. 1. ibi, vel quacungq; causa. Ext. b. t. cùm & ibi dandus libellus, & lis contestanda. Specul. §. 2. de litis contestat. & alia sit causa à principali, c. interposita. 70. in fin. Extr. de appellat. c. Ofius. 6. q. 4. c. si quis Episcopus. 2. q. 6. tùm etiam quod & in causa appellationis quis injustè litem movere possit, licèt in causa principali, sive prima instantia, id non fecerit; quin imò id etiam suadet. d. l. qui bona. 13. §. si quis stipulatus. 12. D. de damn. infect. & apprimè c. in appellationis. 2. h. t. in 6. Novell. 1124. c. 1. Cammergerichtes Ord. p. 3. t. 32. §. es sol alsbald. Wurmbf. ad c. per tuas. 58. n. 5. Extr. de appellat. Obrecht. h. tr. c. 8. n. 9. Speckhan. cent. 2. class. 4. q. 28. Scaccia saepe d. c. 1. n. 165. & seq. Harpp. ad d. §. 1. n. 63. Inst. de pœn. temer. litig. Wesemb. in Parat. C. h. t. n. 7. Specul. h. t. n. 3. Gail. lib. 2. obs. 85. n. 1. in fin. Gilhaussen in arb. judic. c. 5. ram. 8. n. 18. Myrer in Historischen process. p. 1. c. 11. obs. 2. n. 18. Brecht. in compend. process. jud. c. 10. §. in causa. Rosbach. in process. suo jud. h. t. n. 7. Serfer. lib. 3. c. 4. n. 27. Verùm hoc usu non observatur, nisi sicubi moribus singulariter receptum sit, teste post Mynfingerum Wesembecio conf. 1. n. 32.

XIV.

Quo ordine verò a juramentum hoc præstandum quæritur? & prius juret actor b, postea reus c: Interim invento ordine inverso actus irritus non efficitur. d.

(a) Præmissis causis, in quibus de calumnia jurandum, ordinis ratio, (quæ plurimùm habet momenti, tùm in dicendo, tùm in proferendo, tùm in conjecturando; Everhard. à Middelb. loc. ab ordin. in pr.) requirit, ut de ordine etiam quid dicatur; cùm scire quid facias, nescire autem, quo ordine, non est perfectæ cognitionis. Ambros. & post eum Bald. in consil. schismat. posito in rubr. C. si quis aliq. test. prohib. & in pr. constit. Digestor. Everh. à Middelb. præalleg. loc. n. 6. (b) l. 2. in pr. vers. actor. C. h. t. autb.

805
auth. hoc Sacramentum. C. eod. §. item aëtoris. Inst. de pœn. temer.
litigant. Cbilian. Goltstein in enchirid. process. fol. mihi 44. olim
tact s sacrosanctis Scripturis. l. 1. in fin. & d. l. 2. in pr. C. h. t. Ho-
die autem sufficit ad aëta jurari. auth. principales. §. 4. ibi sub gestis
monumentorum. vers. sub. præsentia sacri senatus. d. l. 2. §. sin a.
ve s aëtis i ueruenientibus; item vers. inter aëta juramentum præ-
stet, s hoc etiam. 4. verb. inter aëta. publicè præsente parte ad hoc
citata (excepta muliere ob sexus verecundiam. l. alienam. 18.
C. de procurat. l. ad personas. 15. D. de jurejur. quæ coram officia-
libus, etiam absente adversario jurat, auth. principales. C. h. t. quæ
ob honestatem vitæ, extraneis viris se monstrare non consue-
vit, Novell. 124 c. 1. vers. si vero) d. auth. principales. vers. una earum
absens, l. 2. §. sin autem. ubi. gl. verb. absente C. h. t. judice. d. l. 2. in
fin. pr. d. auth. principales. ibi coram iudicibus. §. 1. vers. sub
præsentia sacri senatus. §. ult. vers. apud iudicem provincie.
§. sin a. C. h. t. vel præsentibus à iudice ad hoc depu-
tatis. d. auth. principales. d. apud iudicem provincie, aut defen-
sorem. d. auth. principalis §. sed si partes. 4. d. l. 2. §. etiam. C. h. t.
Wesemb. in Parat. C. eod. n. 16. Cujus capita præcipuè hæc sunt (1.)
quod credat se bonam causam habere, (2.) quod interrogatus
non negabit, quod verum esse credit, (3.) quod non utetur fal-
sâ probatione, (4.) quod dilationem non petet in fraudem, (5.)
quod non dedit, nec dabit, nec promissit, nec promitter ali-
quid pro causa, nisi illis personis quibus LL: dare permittunt.
Cammergerichts. D. p. 1. t. 65. Obrecht. in tr. de juram. calumn. c. 10.
Speckhan. cent. 2. class. 4. p. 21. Peir. Gilken. ad lit. C. h. t. n. 2. & seqq. tit.
Scaccia lib. 2. c. 1. q. 7. Camill. Borell. in summa decis. tit. 51. n. 7. Sotser.
d. lib. 3. c. 5. n. 1. Wesemb. in Parat. C. h. t. n. 3. Bilhaußen d. ram. 8. n. 6.
Speculat. h. t. §. nunc dicamus. 4. per tot. Admodum Reverendus Fri-
deric. Baldin. in casib. conscient. lib. 2. c. 10. circ. fin. Bart. & Dd. in d.
auth. principales. Bald. in l. 2. eod. Marant. p. 6. h. t. n. 10. Quæ post
gl. in d. l. 2. §. quom observari. 2. C. h. t. Justus Vultejus Hermanni pa-
rens hisce versiculis concinnè inclusit:

- (1.) Juro meam litem mihi fultam jure videri;
- (2.) Nec celaturum, si qua rogatus ero;
- (3.) Nec promissuram; (3.) neq; causæ falsa levandæ
Dicere; (4.) nec litem ducere velle meam. H

Hermann. Vultejus lib. 1. Jurispr. Rom. cap. 31. num. 88.
 Forma autem, quâ fieri solet, pro qualitate rei subjectæ, perso-
 næ, & judicii varia est. Aliâ enim forma jurat Judæus, Cam-
 mer S. D. p. 1. t. 86. Ordnung vnd form der Juden Eydt Mynsinger.
 cent. 6. obs. 20. Beust. in rubr. de jurejur. num. 219. cujus formalem
 Wurmbserus recenset. Aliter in causa spirituali, cujus for-
 mula videre est apud Speculat. h. t. §. nunc dicamus. 4. n. 6. Aliud
 juramentum in Camera Imper. dandorum & respondendorum,
 cujus formulam vide si placet apud Teuberum in instruct. c. 14.
 Termin. in suo process. c. 210. n. 4. 5. Aliter procurator rei depo-
 nit. Formula tamen communis pro actore habetur in Gil-
 haussen d. ram. 8. n. 7. Teub. d. loc. hoc modo: Ich N. N. Schwere /
 daß ich in Sachen wieder N. N. glaube eine gute Sache zu haben
 daß ich auch keinen gefehrlichen vorschub der Sachen begehre / vnd
 so oft ich im Rechten befraget / die Wahrheit nicht verhalten will /
 auch in dieser Sachen niemands anders / dann denjenigen / so daß
 Recht zulasset / ichs geben oder verheischen will / damit ich daß Br-
 theil erlangen oder erhalten möge / alles trewlich / vund sonder ge-
 fehrde / nonnulli annectunt So wahr als mir Gott helffe vund
 sein heiliges Wort / (c) l. 2. §. 1. Et ibi ordinatè Barr. tradit.
 C. h. t. Chilian. Goltstein. d. fol. 44. Brechter. in compend. process.
 c. 10. fol. mibi. 93. Rosbach. d. t. 50. n. 11. Beust. in tr. de jurejur. rubr.
 n. 184. Termin. d. c. 210. n. 1. existimans se bonâ instantiâ, §. 1. Inst.
 de pæn. tem. litigant. vel potius conscientiâ, Novell. 50. ut Theo-
 philus interpretatur ad d. §. 1. defensione justâ. Vultejus lib. 1.
 Jurisprud. Rom. 31. n. 58. pervenire ad reluctandum d. l. 2. in pr.
 vel contradicendum. Bald. in d. l. 2. n. 3. Wesemb. in parat. C. h. t.
 n. 2. & iisdem capitibus constat, uti superior ex parte actoris,
 per supra allegata. In Camera autem Imperiali nihil interest,
 sive id fiat per partes principales, sive per earum procuratores
 in animam ipsarum, speciale tamen ad jurandam calumniam
 in datam habentes. Cammer S. D. d. p. 1. c. 65. Gail. lib. 1. obs.
 83. n. 1. an & quatenus hoc in nostro foro Saxonico moderno ob-
 tineat, dictum est supra th. 8. lit. E. (d) Quia talis ordo
 non est de substantia, ut ante dictum, hujus actus, sed levis &
 scrupu-

scrupulosa quædam solennitas ; merito ergò sine nullitatis periculo interverti, omitti, negligi poterit, *arg. l. 1. §. fin. D. de inspiciend. ventr. Everhard. in top. legali loc. ab ordine. & loco à defect. form. n. 7.* Ut tamen omnis litigandi via præcluderetur, nec lites inde fierent immortales, *contra c. fin. Extr. de dol. & contumac. inutilesq; impensas impendere cogentur partes, consultius esse formam in l. 2. C. b. t. præscriptam non everti, suadet Everhard. Speckhan. cent. 2. qq. class. 4. q. 25.*

XV.

Licet autem hoc juramentum regulariter in judicio vel coram actis sit præstandum *a* : hoc tamen, ad personas egregias *b*, valetudinarios *c*, mulieres *d*, extendendum non est ; sed Judicem ad domum earum mitti, ut jurent *e*, oportet *f*.

(a) Per allegat. in explicatione thesæ præcedentis lit. B. (b) aliàs speciosæ dicuntur *l. speciosas. 100. D. de V. S. & ibi Alciat. ob dignitatem, quam gerunt, l. 2. §. fin. autem. C. b. t. ut sunt Cardinales, Roman singul. 169. Episcopi, gl. in l. 15. D. de jurejur. & ibi Dd. communiter. Doctores LL. quorum scientia totus illuminatur orbis. *auth. habita. C. ne fil. pro patre, & eorum familia, d. gl. Advocati, Bart. in l. 1. C. de advocat. divers. judic. Præsbyteri, Speculat. in tit. de teste.* Et inter seculares Imperator, Electores, Comites, Illustres, Barones, (quibus & hisce in terris parcitur, ut non in publico in den Rathstuben / verùm privatim in den Audiensstuben jurent vigore Sereniss. Electoris Johan Georg. N. S. D. tit. von Eyden §. fin. ibi jedoch von Illustribus personis, darunter wir auch Graffen vnd Freyherrn verstanden haben wollen / bey vnsern Hoffgerichte nicht in publico, sondern in den Audiensstuben geleistet /) & alii, quos Judici inter personas egregias referre placuerit. *Menoek. arbitr. jud.**

jud. qq. lib. 2. cent. 1. cas. 70. (c) l. ad personas. 15. D. de jure-
 jur. Oldendorp. class. 1. act. 9. n. 2. Quo tamen non febricitantes,
 qui alias sani & robusti tempore jurandi levissimâ feбри corru-
 pti fuerint, aut si qui tam veterem quartanam habeant, ut in ea
 omnibus negotiis superesse valeant; arg. l. 1. §. proinde 8. D. de
 dilic. edict. l. questum. 60. D. de re judicat. sed gravi morbo labo-
 rantes, nec potentes sine periculo egredi, vel ut Cujac. ad l. 8. 9.
 10. 11. & 12. D. de excusat. perpetuâ & pertinaci valetudine adfe-
 cti. l. 1. C. qui morb. se excus. Schar dius & post eum Calvinus in Le-
 xic. juridic. verb. valetudinarius. veniunt. Senes etiam hocce
 privilegium sibi vindicare non posse, monet Rutger Ruland.
 in tr. de commiss. Camer. p. 2. lib. 2. c. 5. n. 6. quod & stylo obser-
 vari dicit Setser. lib. 3. c. 7. n. 12. (d) Per ea quæ supra thesi
 præcedente lit. B. vers. exceptâ. dicta fuerunt. (e) Al-
 terâ parte vel ejus procuratore d. l. 2. §. sin autem. 1. & d. l. 15. l.
 generaliter. §. pen. ibi, vel per se, vel per procuratorem. C. de reb. cre-
 dit. citatâ præsentem vel contumaciter emanente. d. §. pen. ibi, vel
 si neutrum horum malucrit. Wesemb. in Parat. C. h. t. n. 8. vers. quan-
 quam. (f) Hoc verbum necessitatis immutabilitatem et-
 iam in materia judicandi denotat, Schar dius & post eum Calvin.
 in lexic. juridic. verb. oportet. quo Paulus in d. l. 15. utitur, indi-
 gitat, non ita legem exaudiendam esse, quasi hoc tantum de
 gratia & urbanitate, & sic in voluntate Judicis positum, utrû
 ad prædictarum personarum domum mittere, an verò illas ju-
 randi gratiâ in jus vocare velit, ut à Marciano Riminaldo & a-
 liis ad d. l. 15. annotatum: sed Judicem de necessitate debere
 mittere ad domum, præsertim cum d. l. non in favorem judicis;
 sed partium sit introducta secundum Dd. communiter. Rutger. Ru-
 land. d. loc. n. 17. & 18. Setser. d. lib. 3. c. 7. n. 12. meritò hoc jus illi-
 batum ipsis manet, nec jus favore Legis acquisitum detrahitur.
 contra §. 2. vers. dominorum. Inst. de his, qui sui vel.

XVI.

Cujus verò sumptibus id fieri debeat,
 quæ-

is
 de
 le-
 ur,
 &
 es,
 ti,
 a-
 n-
 as
 n-
 a-
 ntis
 de V.
 C. b.
 D.
 cien-
 e eo-
 vers.
 lares
 ibus
 ben /
 ff. E-
 edoch
 nher
 n pu-
 Judi-
 rbitr.
 jud.

quæritur? judicis arbitrio committendum
esse arbitrator.

Idq; probatur *l. generaliter. 12. §. his de presentibus. C. de reb. credit.* Si tamen una pars litigantium per procuratorem peteret ab adversario, sibi juramentum deferri, adversariusq; istius petitis satisfaceret, petentis sumptibus actus iste explicandus venit, qui explicari petiit, *arg. l. cum sapè. 17. C. de erog. milit. annon. lib. 12.* quod etiam obtinet in personis egregiis *Capell. Tolosan. q. 100.* Contrà si præsens offerat absenti juramentum, & absens acceptet, sumptus & expensas Judex offerenti injungat restituere necesse est. Cùm offerens ob suum commodum jurari petiit. *Bart in l. si postulaverit. in pr. ad L. Jul. de adult. meritò etiam expensas faciet, vigore l. secundum. 10. D. de Reg. Jur. nisi fortè partes Judici committerent, ut ei cui restitui ipsi æquum visum fuerit, restituantur, Judex ab utroq; sumptus petat. Bart. in d. l. si postulaverit in pr. n. 2.* Uterq; enim hoc in casu ad suum commodum litem finiri desiderat, *Menoch. lib. 2. de arbitr. jud. qq. cent. 3. cas. 228. Beust. ad l. ad personas. 15. num. 45. & seqq. D. de jurejur. Borcholt. in tr. de jurejur. c. 4. n. 14. & seq. usq; ad fin.* Haut injustè ergò utriusq; sumptibus id fieri, suadet illud vulgatum, omnibus, quod imminet, ab omnibus comportetur. *c. accedentes. Extr. de presumpt. & contributione omnium resarciatur, quod pro omnibus datum. l. 1. l. 2. §. 1. D. ad L. Rhod. de jaët. distinct. 66. c. fin. c. si archiepiscopus. 6. Extr. de tempor. ordinat.*

XVII.

Exactum a juramentum, si litigantes non præstent, actor causâ cadat *b*; reus *c* verò habeatur pro confesso *d*; in quo tamen sententiâ *e* Judicis opus esse moramque *f* purgari posse concludimus,

(a) For-

(a) Formam exigendi vide apud Gilhaussen d. ram. 8. n. 22. Termin. in suo processu. c. 225. h. t. n. 6. (b) auth. principales. §. pen. & ibi Bart. Bald. ac Dd. C. eod. c. cum causa. 7. Extr. de jurament. calumn. Schneidw. §. 1. n. 11. Inst. de pœn. temer. litig. Marant. de jurament. calumn. n. 6. gl. in c. 2. eod. in 6. Treutl. vol. 1. disp. 21. tb. 4. Wesemb. in Parat. C. h. t. n. 11. Gilhaussen d. ram. num. 13. Rosbach. d. t. 50. n. 14. Ayres d. obs. 2. n. 23. Speculat. eod. §. superest. 5. in pr. (c) per alleg. supra h. thes. gl. in c. Imperatorum. 4. c. 7. Extr. de juram. calumn. Donell. tr. de jurejur. c. 13. Quo etiam aliquantulum inclinare videtur Novell. Elect. Aug. p. 1. constit. 13. §. fin. ibi, wann aber der so einem deferirten Eydt / so den andern / welcher den fürgehenden Eydt / für gefehrde zuleisten schuldig / citiren liesse / vnd derselbe würde Ungehorsamblich nicht erscheinen / oder therte sich des Eydes vor gefehrde weigern / so soll der deferirte Eydt für geschworen vnd geleistet geachtet / Item N. G. D. tit. 18. von Eyden vnd dero selben delat. §. nach dem. Sub fin. ibi, würde aber auch der deferent auff den fall / do solches von ihm gebührlich gefordert / vnd er hierzu vorgeladen worden / nicht erscheinen / oder sich des Eydes vor gefehrde ohne erhebliche Ursachen weigern / soll der deferirte Eydt vorgeschworen vnd geleistet / geachtet. Nec quicquam litigantibus profuerit, licet votum vel juramentum interposuerint, de nullo juramento faciundo. Sibi ipsis enim impotent, quod juraverint, vel voverint: aliàs daretur ipsis facultas eludendi LL. quod minimè fieri debet. d. l. 2. §. sed quia veremur. C. h. t.

(d) d. l. 2. §. quod si. 6. & auth. principales. Gail. lib. 1. obs. 86. in pr. vide Donell. tr. de jurejur. c. 13. Hoc tamen minimè procedit in criminalibus, cum ibi a. probationes luce meridiana clariores esse debent. l. fin. C. de probat. (e) Declaratoriâ scilicet: quâ non subsecutâ, pœna ipso jure commissa haut intelligitur, sed processus tantum pro nullo habetur. auth. principales. §. si quis. ibi. per sententiam judicis. l. 2. §. quod si actor. 6. ibi, liceat judici sententiam proferre. C. h. t. ibi, gl. in verbo. cadat. quod est futuri temporis, & inducit Canonem latæ sententiæ. Bart. ibi n. 1. Castr. n. 2. text. in Novell. 124. c. 1. §. si autem vers. illo videlicet. Socin. ibid. n. 35. & n. 39. ubi communem dicet Schneidw. ad §. 1. Inst. de pœn. temer.

D

temer. litigant. Quod etiam jure Saxonico hujus Electoratus receptum reperitur. *Novell. Elect. Augusti p. 1. constit. 12. §. fin. ibi,* vnd darauff erkandt vnd gesprochen werden. & idem repetitur novissimè in der *N. G. D. tit. 18. §. nachdem/ ibi vorgeschworen vnd geleistet/ geacht vnd darauff erkandt werden.* Nisi una pars litigantium causas recusandi habuerit, *c. alt. Extr. de jurejur. Treutl. d. loc. lit. E. N. G. D. d. t. §. fin. ibi,* ohne erhebliche Ursachen. Causæ autem hæc recusandi oriuntur vel ex facto referentis, ut in casu *l. jusjurandum. 34. §. qui jusjurandum. 4. D. de jurejur.* Non tamen pro justa causa agnoscitur, si offerens sit persona turpis, aut pejerare solita. *Donell. tr. de jurejur.* Vel ex facto ejus, cui defertur. Si is nempe referat. *d. l. 34. §. datur. 7. l. manifesta 38. D. de jurejur. l. delata 9. C. de jurejur.* Vel ex jurejurando ipso, si nimirum id juranti noceat, lædendo pietatem, gravando existimationem, rei familiari damnum inferendo *Donell. d. c. 13. n. 7. 8. in fin. n. 9. & seqq.* Vel ex facto procuratoris deferentis, ad hoc tamen mandatum speciale non habentis. Si enim talis vellet deferre, teneretur si ipsi referatur, præstare; quod tamè nisi speciale mandatum habuerit, facere minimè potuerit. Vide plura si arriserit apud *Gilhaussen d. ramus. 8. n. 14 (f) Cyn. in d. §. quod si actor, Castrens. ibid. n. 2. in fin.* modò res sit integra, & jus rei non sit effectum deterius, *text. in l. & si post tres. 8. D. si quis caution. per regulam illam vulgatissimam in pœnis legalibus moram purgari posse ante sententiam text. in l. qui cum. 14. §. accusasse 8. D. de bon. libert. & in l. in servitutum. 16. §. petiisse. 1. D. eod. in l. Papinianus. 8. §. meminisse. 1. D. de in off. testam. l. alia causa. 8. C. de his quib. ut indign. Socin. in d. c. fin. n. 38. b. r.* Hæc autem pœna ipso jure non irrogatur, ut paulo ante dixi. Deinde hîc jus Rei minimè factum, est deterius, eò quod pœna non jurantis sententiam declaratoriam requirat per sup. adduct. Ergò nihil prohibet, quo minus mora purgari possit. *Gail. l. obs. 86. n. 2. Del-Re hîc c. 14. n. 167. Setf. lib. 3. c. 8. n. 3.*

XIIX.

Hîc etiam non omittendum; num pœna recusantibus jurare imposita, transeat ad heredes? Sunt nonnulli,

nulli, qui id affirmant: nobis tamen negantium opinio
magis arridet.

Si modò mortuus fuerit priusquam pœnæ declaratio sub-
secuta, & heredes ad jurandum se paratos offerant; quo, casu
heredibus factum defuncti nihil præjudicat, quia pœna nun-
quam ad heredes transit, ubi ex dispositione legis vel statuti,
ob contumaciam quis pro confesso habetur. per *text. in l. ejus
qui. 29. in pr. D. de jure fisci. Et ibi Bart. n. 1. Idem in d. l. 2. §. quod si
actor. n. 6. C. b. t. Castrens. ibid. n. 2. Lancfranc. in c. quoniam contra. 2.
Extr. de probat. Apostil. ad Bart. in d. l. ejus qui. Treutl. d. disp. 21. §. 4.
lit. F. Gail. lib. 1. obs. 86. n. 6. Et 7. Setser. lib. 3. c. 8. n. 7.*

XIX.

An Procuratoris contumacia in jurando perpetrata
noceat a domino? Affirmativâ relictâ, negativam b tue-
bimur.

(a) Adeò ut pœna hæc in *d. l. 2. §. quod si actor. C. b. t. c. fin. Ext.
b. t.* dictata locum habeat, (b) per *text. in l. si procurator. 10. C. de
procurat. l. si quis. 3. §. si procurator. 1. Et ibi gl. in verb. me solum. D.
quod quisq; juris. Et c. l. si remunerandi 6. §. si passus. 1. D. mandat. l. 2. in
pr. C. b. t. text. c. 2. §. procuratores. cod. in 6. gl. ibid. verb. ab ipsis. gl. in
auth. principales. verb. migrari. C. b. t. Castrens. in d. l. 2. §. sin autem. n.
3. Rota dec. f. 1. Et 2. de jurejur. calumn. Bart. in l. unic. §. si procurator.
gl. sing. in verb. procurator. n. 1. D. si quis jus dicent. non obtemp. c. 1.
ut lite non contest. Et ibi gl. lit. B. c. fin. de confess. in 6. Et ibi C. t. a. De-
inde cum jura exigant procuratorem in animam propriam ju-
rare per suprâ *alleg. th. 7. lit. C.* sequitur inde velle, ut si juramen-
tum præstare contumaciter detrectaverit, persentiscere tenea-
tur pœnam non jurantis: aliàs juramentum destitueretur effe-
ctu, contrâ *l. 1. §. 2. D. quod quisq; juris Et c.* Verba enim semper
sic sunt intelligenda, ut aliquid operentur. *l. si aliquando. 109. de
legat. 1. nec alius alieno odio prægravandus, c. non debet. de Reg.
Jur. in 6. l. Procurator, 11. D. de dol. except. nec alienus dolus alte-
ri nocere. Novell. 131. c. 8. & peccatum suos tenere debeat auto-
res l. sancimus. 22. C. de pœn.* Quod hîc omninò fieret. Secus au-
tem est, si factum fuisset, quo minus juraert, culpa ipsius Domi-*

ni. Treutl. vol. 1. disp. 9. th. 12. in fin. & d. disp. 21. th. 4. lit. D. Bachov.
ibid. Arnold. Reyger. disp. ad process. judic. 5. §. 9. lit. B. Gravaus, libr. 1.
conclus. 8. 9. Setser. lib. 3. c. 3. n. 91.

XX.

Juramentum autem hoc tacitè *a* remitti potest, non
tamen *b* expressè; idq; in tantum, ut ne quidem juratò
facta remissio *c* obtineat. Exactum tamen & non præ-
stitum, totum irritum fieri processum, cum aliis *d* sta-
tuimus.

(a) Quo tamen casu distinctione opus est inter jus Civile
& Canonicum. Respectu illius, remitti nequit, per d. l. 2. §. 4. *ibi*,
minimè patitale juramentum remitti. Vasq. de success. tom. 1. §. 9. n. 2.
Ayerer d. obs. 2. n. 22. Beust. rubr. de jurejur. n. 179. Emeric. à Rosbach. d.
t. 50. n. 17. Wesemb. in Parat. C. h. t. n. 5. Hujus autem respectu o-
mnino, c. 1. §. propter. b. t. in 6. Donell. comm. lib. 14. c. 3. fol. 51. *ibi* Dn.
Hilliger. lit. P. Vultejus, in pr. Inst. de pœn. temer. litigant. n. 10. *ibiq;*
Harppr. & §. 1. n. 80. & c. Obrecht. h. c. n. 6. Setser. lib. 3. c. 2. n. 17.
Spekhan. cent. 2. clas. 4. q. 19. & q. 29. Gail. lib. 1. obs. 84. n. 4. & observ.
seq. n. 1. Marant. in Specul. aur. p. 6. c. de jurament. calumn. n. 2. Tacitè
autem remissum censetur, si exactum non fuerit, Aloys Riccius
in collect. decis. p. 4. decis. 1231. Camill. Borell. d. tit. 51. n. 9. & c. Bachov.
in not. ad Treutl. d. disp. 21. §. 3. lit. C. Ayer. d. obs. 2. n. 27. Rosbach. d.
loc. n. 17. Rauchbar. p. 1. q. 11. à pr. (b) d. l. 1. & l. 2. §. 4. C. h. t. d. c. 1.
§. 1. b. t. in 6. quod etiam in Camera Imperiali observatur teste
Gailio d. loc. (c) Licet aliàs juramentum contractui adjectum
confirmet illum, arg. auth. sacramenta. C. si advers. vendit. l. si al-
terius. 3. C. si minor se major. dix. & adjiciat robur actui, super quo
interponitur, ipsumq; ultra naturam suam alteret, & validet, ut
de nullo, aliquem; & de invalido, validum faciat: Hoc tamen
de contractibus jure simpliciter non prohibitis, quæ non sunt
contra publicam utilitatem, nec illorum observantia tendit in
præjudicium tertii. text. in c. cum contingat. in verb. firmando. Ext.
de jurejur. fac. l. non dubium. 5. C. de LL. l. jurisgentium. 7. §. & gene-
raliter. 16. D. de pactis. l. si quis 112. §. Divi Severus. 4. D. de leg. 1. Treutl.
d. disp.

713
d. disp. 21. lb. 2. lit. B. Everhard. à Middelb. in top. loc. à vi & energ. ju-
rument. n. 5. Cùm autem talis actus ipso jure, uti probatum, sit
prohibitus, & contra utilitatem publicam d. l. 2. §. sed quia, ibi
non pro privatorum commodo; sed pro communi utilitate, tendatq;
in præjudicium tertii, Reipub. scilicet; merito ergò non valente
contractu, non valebit juramentum, sed potius corruente prin-
cipali, ut pactum, corruet & ipsum accessorium, juramentum
nimirum, secundum vulgatum in l. cùm principalis. 178. D. de
Reg. Jur. c. accessorium 42. eod. in 6. (d) Et hoc casu est tale
juramentum de ordine judicii substantiali. Scaccia. q. 3. Ayres
d. obs. n. 28. Gilhaus. d. ram. 8. n. 19. ac propterea si judex ejusque
referens videat juramento calumniæ exacto, non verò præstito,
hinc inde in causa fuisse conclusum; ex officio rescindere con-
clusionem, partiq; ut id præstet, per interlocutoriam injungere
debet. Gail. lib. 1. obs. 84. n. 6.

XXI.

Ultimò quæritur, num statuto, vel consuetudine tol-
li possit? sepositâ affirmativâ, negativa nobis placet.

Per express. text. in c. ceterum. 5. Extr. de juram. calumn. gl. in c. 1.
§ propter verb. tacitè in fine. h. t. in 6. text. express. in c. constitutus. 3.
vers. presentium. Extr. de fidejuss. ibiq; gl. Mathes. sing. 65. incip. nota
quod Roland. conf. 71. n. 10. vol. 1. incip. viso processu. Roch. de Curte, in
tr. de consuetudin. c. fin. n. 15. Menoch. arb. qq. cas. 20. n. 4. Ferrariens.
in form. libelli pro action. real. ad verb. per Sacramentum calumnia. n.
8. Wesemb. in Parat. C. h. t. ad fin. Obrecht. h. tr. c. 11. n. 20. Schwaken-
thall lib. 2. process. c. 4. Setser. d. lib. 3. c. 2. n. 18. Bernh. Gravæus. 1. con-
clus. præct. 85. & conf. 1. Scaccia tr. de Judic. lib. 2. c. 1. q. 16. & seq.
Unde consuetudo contrarium disponens, & sic publico favori
derogans irrationabilis censenda est, Gail. d. lib. 1. obs. 85. num. 3.
Gilhaus. d. ram. 8. n. 2. Vasq. lib. 1. illustr. controvers. c. 31. in fin. Rol. à
Vall. conf. 71. n. 10. lib. 1. Sed hoc de juris rigore, de æquitate verò
mitigandam esse sententiam, & dicendum ex circumstantia re-
rum, puta si homines ad pejerandum proclives existerent, ad
vitanda torperjuria consuetudine vel statuto, seu rescripto
Principali, maximè tamen in vilioribus causis extotu tolli &

215
melius, & utilius &c. esse secundum Camill. Borell. tit. si. num. 4. &c. Quod & in Galla observari meminit Rebuff. in prem. const. gl. 5. n. 50. idq; etiam jure Saxonico receptum est usu, teste Berlichio tom 1. conclus. 21. n. 4. quod juribus minimè adversatur, arg. l. 2. §. quorum. C. indict. viduit. toll. c. clericos. Extr. de cohabit. cler. & mulier. Socin. d. c. ceterum. Imò cum hoc, pacto privatorum tacito remitti possit, ut supra θ. præced. lit. A. ostensum, quidni etiam consuetudine & statuto, cum sint publica pacta, & decreta. l. i. l. de quibus. 31. de LL. quæ privatis omninò plus operari debent. l. jus publicum. 38. cum similib. D. de pact. auth. res quæ. C. comm. legat. Everhard. in Topic. leg. loc. à pact. ad statut. Wesemb. in Parat. C. h. t. in fin.

XXII.

Absoluto generali, sequitur ergò speciale juramentum a calumniæ, quod b in qualibet judicii c parte, usque ad conclusionem causæ, exigente adversario d præstari, vel etiam postquam conclusum est e in causa, ex mero judicis f officio deferri solet.

(a) Hoc olim in singulis judicii partibus exigebatur, l. i. C. h. t. postea in desuetudinem abiit, & cœperunt iudices litigatoribus calumniæ juramentum generale, de quo in præcedentibus, præstandum in initio super toto negotio injungere. Verùm Saxones denuò hoc, misso generali usurparunt, Landtr. tit. 41. lib. 1. Lehenrecht. c. 68. Practicis dicitur hoc juramentum Malitiæ Rosbach. in suo process. civil. t. 50. n. 4. Gilhaussen in arb. jud. c. 5. ram. 9. Brechter. in compend. process. c. 10. fol. mibi. 90. Termin. in process. c. 225. N. G. D. tit. 33. Von Eydt Malitiæ. (b) Cujus multa occurrunt exempla in jure, quæ enumerat Speckhan. cent. 2. q. class. 4. q. 20. Wes. in parat. C. h. t. n. 4. ut in l. de pupillo. 5. §. qui a opus. 14. D. de oper. nov. nunciat. l. ejus. 3. C. quemad. testament. aper. §. ult. C. de fidei commiss. (c) & toties, quoties de malitiosâ quâpiam propositione, præsumtio militat, aut conjecturis quibusdam, de malitia agentis, vel fugientis, sive in civilibus, l. thesaurus. 15. D. ad exhib. c. presentium. 31. Extr. de testib. c. pastoralis. 4. Extr. de except. c. ultra. 55. c. in causis. 15. Extr. de testib. l. fin. C. de
fid.

fid. instrument. sive spiritualibus. c. cum dilectus. 32. Extr. de elect.
de c. causis. 15. c. significarunt. 36. Extr. de testib. vel matrimonia-
libus. c. 2. §. in omnibus. h. t. n. 1. in. 6. Menoch. lib. 1. præsumpt. 85.
Brecht. d. loc. constiterit, non obstante licet generale antea
præstitum sit, Gravæus. lib. 1. concl. 87. considerat. 1. n. 3. & 7. Idque
fieri potest ante & post litis contestationem d. c. 2. §. in omnibus. d.
c. cum dilectus. 32. & etiam post publicatas demùm attestaciones,
per capp. sup. h. th. lit. C. Gail. lib. 1. obs. 87. n. 3. Ad hoc etiam re-
ferri potest id, quod partes, giudice, cui de ipsarum temeritate
constiterit, mandante jurant, vel de non temerè Leuterando,
N. G. D. tit. 35. §. Diweil / ibi, ehe sie die Leuterung zulassen daß
Juramentum Malitiæ auferlegen wollen; vel de non temerè ap-
pellando illaq; legitimè prosequenda, Mynsinger. obs. 65. cent. 3.
Everhard. Speckhan. cent. 2. qq. class 4. q. 28. in fin. Vel de non te-
merè interveniendo, N. G. D. tit. von intervention. 15. in fin. ibi
deswegen ihme denn do etwan starcke præsumptiones wieder ihn
militiren / nach gelegenheit wol daß Juramentum malitiæ deferi-
ret werden köndte. Vel de non malitiosè testes nimis remotos
producendo. N. G. D. tit. von Ausländischen Zeugen. 23. in fin.
ibi mag man den producenten ehe er zuvor die compafs Brieffe ero-
theilt / daß Juramentum malitiæ auferlegen (d) N. G. D. tit.
18. von Eyden / vnd derselben & c. s. nach dem / ibi, aber gleichwol
nicht ehe / es werde dann dasselbe von ihme gefordert / (e) l. 1. u-
bi Bald. n. 8. C. h. t. Marant. in Specul. aur. p. 6. h. t. n. 3. Rosbach. d. loc.
c. 2. §. fin. de juram. calumn. in 6. Brecht. d. loc. Hoc juramentum
etiam obtinet, si una pars, alteri juramentum detul. erit, tunc de-
ferens juramentum calumniæ exigente hoc alterâ parte, cui de-
latum est, jurare tenetur. l. jusjurandum. 34. §. qui jusjurandum. 4.
D. de jurejur. latè Berlich. vol. 1. conclus. 20. n. 8. & c. Rauchbar. lib. 1.
q. 9. & 10. N. G. D. d. 1. & §. nach dem auch derjenige / welcher ei-
nen den Eyde deferiret, den Eyde vor gefehrde zu schweren schuldig /
modò id fiat, & petitum juxta præscriptum. N. G. D. d. 1. & §.
ibi, wenn Er den Eyde vor gefehrde haben will / denselben in der
Citation, die Er vermög der Constitution auszubringen schuldig /
zu leistung solches Eydes ausdrücklichen citiren lassen / der deferet
auch

1347.
auch hierauff solchen Eyde für gefehrde vnweigerlich zu leisten schul-
dig d. N. G. D. tit. von edition der Briefflichen Urkunden. 26. §.
es soll auch ibi, jedoch auff's deferenten vorgehenden Eyde vorge-
fehrde zu leisten schuldiz sein. Præstito hoc juramento, si is, cui
delatum est principale, referat deferenti, compellitur deferens
illud præstare, & sic duplex jusjurandum deponit, d. N. G. D.
d. t. §. ferner / ibi, auff den fall aber / do er nach geforderten Jura-
mento calumniæ gebührlichen referirer, soll deferent, solchen
Haupt Eyde neben den Eyde für gefehrde / vnd also beyde zu gleich
zuschweren schuldig seyn. (f) præallegat. Da. quod & hodie
maximè procedit læpius citatâ. N. G. D. h. t. ibi, auch ohne vor-
gehendes Rechtliches erkännis / auß Richterlichen Ampt extraju-
dicialiter, es werde gleich von den andern Part gesucht oder nicht /
aufferlegen. Recusans autem hoc juramentum habetur pro
confesso, c. fin. de confess. in 6. Gail. 1. obs. 87. pr. Setser. lib. 3. c. 8. n.
10. Treutl. d. disp. 21. th. 4. lit. G. Cammer G. D. p. 1. t. 25. Hodie
autem audientia recusanti denegatur N. G. D. d. t. 33. ibi, soll
Er mit seinen suchen nicht gehöret / noch zugelassen / sondern stracks
davon abgewiesen werden / fac. præ alleg. N. G. D. t. 18. §. nach
dem in fin. Plura de hac Speculat. tit. de jurament. calumn. n. 9.
Brechtler. d. loc. Galii. Formula hujus habetur in Cammer G. D.
p. 1. t. 74.

Et tantum, quantum temporis angustia, materiæ
hujus minus frequentis difficultas, ingenii mei tenuitas
adjicere permittit, dixisse sufficiat. Gloria Tibi Domine
Jesu qui es omnia, & super omnia, & præter omnia.

Scalig. exercit. 365. sect. 2.

F I N I S.

ULB Halle
004 961 196

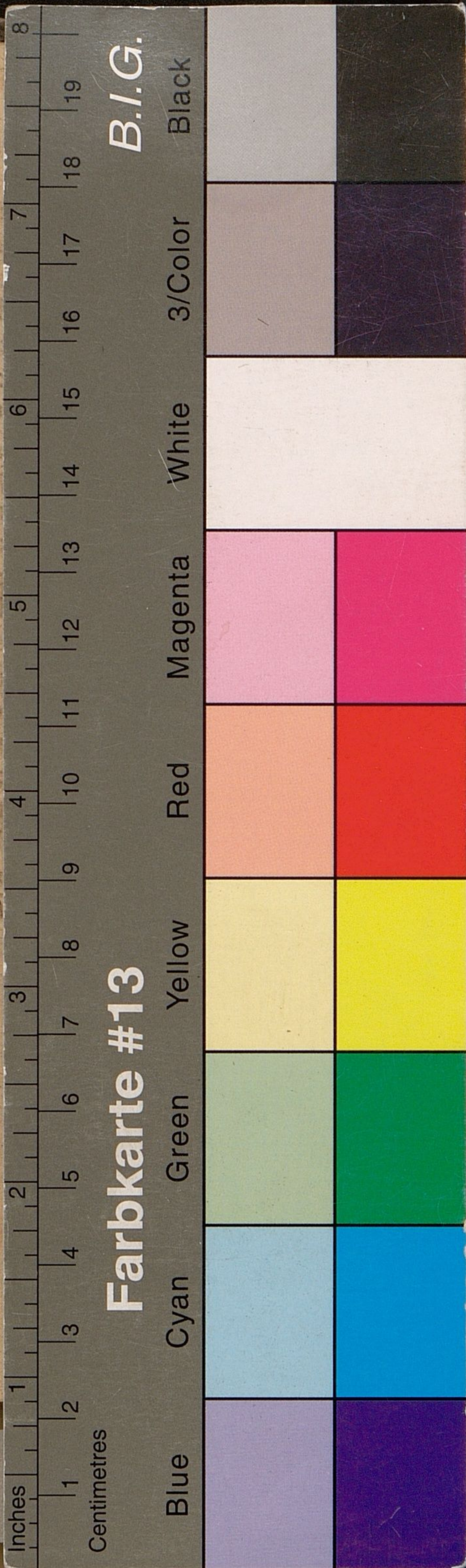
3

W177

DISPUTATIO JURIDICA
De
JURAMENTO
CALUMNIÆ,

Quam
Auspicante DEO ter Opt. Maximo
&

Consentiente Magnifico, atque Amplissimo in
celeberrimâ ad Albim Academiâ

Jctorum Ordine
SUB PRÆSIDIO

Clarissimi & Consultissimi VIRI

DN. CHRISTIANI Krenbergk /

J. U. D. Juridicæ Facultatis Adessoris, & Judicii

Electoralis Curix Advocati dignissimi &c. Præceptoris ac Promotoris sui omni observantiæ

cultu prosequendi,

Publica disquisitioni subjicit

JEREMIAS Walburger / Fribergâ-Misnicus

Electoral. Alumnus.

Ad diem 18. Martij horis

à Septim. matut.

In Acroaterio Jctorum

WITTEBERGÆ,
Typis Hæredum SALOMONIS AUERBACH, Acad. Typogt.
ANNO M DC XXX.

699

31

1630

12

12